

تشدید نارضایی ها، بخشی از نقشه امپریالیسم امریکا، علیه انقلابیست

■ بیکاری، گرانی، بحران مسکن، انحصار طلبی از عوامل مهم ایجاد نارضایی است

■ از بین بردن زمینه های نارضایی بوسیله برنامه ها و تدابیر مشخص، يك وظیفه انقلابی است

انقلاب ایران لحظات حساس و گاه دردناکی را میگذراند. سرنوشت انقلاب ما بر اثر ابراهای تیره ای که در آسمان سرشار از آوار و فداکاری، وحدت و یگانگی آن گردآمده، در وضع پرتغ و گاه خطرناکی قرار میگیرد. مسئولیت تاریخی همه انقلابیون و رفیق خواهان، همه ایرانیان - دوستان و مردم دوستان است که در این لحظات حساس و خطرناک با دستان ضد انقلاب و خرابکارهای امپریالیسم، سرگردانی امپریالیسم امریکا، و بقایای رژیم سابق مقابله کنند. و در پاره اشتباهات و کج روی ها هشدار دهند و ابراهای تیره را پاک کنند سازند.

آینده ارائه گردد. مسئله بزرگ و چالش بیکاری، گرانی و مسکن در این تیره ایست که مشکلات، که حل شدن آن آوازی می آید، قرار داد این مسائل که میلا به اکثریت بزرگ توده مردم است، نقطه حل شدن و راحل آنها نیز معلوم نشد، بلکه تشدید می یابد. علت تشدید بیکاری، تشدید گرانی، تشدید بحران مسکن از یک سو و خرابکاریهای امپریالیسم برای سابق و معال امریالیسم نهفته است و از سوی دیگر رفندان برنامه مشخص معولان امور و فقدان تدابیر فوری، عملی و مؤثر.

یکی از زمینه های پرتغ و حساس عملی ضد انقلاب، ایجاد عدی ناراضی در مردم و بساط - استفاده از افادات و تصدیقات است که به سهو یا به اشتباه گرفته میشود و معال ناراضی میسراند. انقلاب مردم مانو به بر حه انقلابی بود که با شرکت توده های میلیونی خلق صورت گرفت و به نیروی متحد آنان میروشد. اگر این توده خلق ناراضی شود، قطع امید کند، آرزوهای خود را بر باد رفته ببیند، لااقل کوفه گیر شود مشارکت و فعالیت را ردیگری نماید بداند، در انصورت سئون اصلی انقلاب ماترپ شد و ضد انقلاب بر حیات ترین سنگر انقلابی دست یافته است.

در کنار اقدامات سیاسی نظامی و فداکاری های سیاسی و اقتصادی و تحریکات گوناگون در زمینه سیاست خارجی و ترغیب افکند، دودود، یکی از وسایل معده عمل امریالیسم امریکا و معال داخلی اش همین ایجاد ناراضی است. ناراضی که هر چه وسعش میشود، توده های بیشتری را سرخورد و وامو می کند. ناراضی که آذودون مثل خود خود انقلابی و مشارکت انقلابی و آمادگی برای ایثار و دفاع را نشاود میکند. ناراضی که متوسط حال ضد انقلاب وامن تده میشود و عواملش مهیا میگردد (و این الهه از جانب دشمن بدینی است) و هم توسط مقامات مسئول دست انداز شکل دناوری و افشای و پانگه نظری بوجود می آید (و این الهه باعث تافت است).

نمونه های اساسی و معده ناراضی مردم در ده اول نای از سال اول اقتصادی است. کسی که انتظار یکپکه این مسائل را ندارد، و لودر مراحل سیاست و موعونت خطوط کل حل آنها نمین فرد و نمین گامها در این خطوط بر داشته شود و برنامه عملی و مشخص و روشن آن برای

مسئله گروگانها در ارتباط با مسئله وابستگی به امریکا

پناه «گروگانهای» امریکایی در اختیار دانشجویان مسلمان پرتغ و امام ویا انتقال و فرار دادن آنها در اختیار دولت ویا شورای انقلاب، ظاهراً نباید تفاوتی در اصل موضوع داشته باشد. ولی کشمکش دراز مدت بر سر این نقل و انتقال حاکی است که تحویل «گروگانها» به دولت یا شورای انقلاب تغییر و تحولی است که این تغییر کبی از اینجا نیز می شود است که دستگاه دولتی امریکا نه فقط از این تحویل و تحول رضایی است، بلکه حتی با تهدید و اوعاب مبرانه خواستار انجام آنست.

اصل موضوع، قطع وابستگی به امریکاست، که بگفته آقای دلیس جمهور،

نامه

مردم

از گان مرکزی حزب توده ایران

دوره هفتم، سال دوم، شماره ۲۰۴
دوشنبه ۱۸ فروردین ماه ۱۳۵۹ - شماره ۱۵۱۵

در حل مسالمت آمیز مسئله کردستان تسریع کنید!

است. بنظر ما بر عکس این، باید اول آئی بند طرح اصلاح شده و تصویب شده را اعلام کند. برای ایات مسحت نظر خود تابع منتظر و محتل از دو طرز برخورد فوق الذکر را مورد بررسی قرار می دهیم: در سوری که طبق نظر آئی بند مسود شد (یعنی تا کرد ها سلاح را زمین نگذارند، ایشان طرح مسجود را اعلام نکنند)، چنگ برادر کسی شدت خواهد یافت، دولت در برابر خلق قرار خواهد گرفت. نیروهای ضد انقلابی و سرافراش ایران رونق خواهد یافت و در نتیجه همه آنها، ناسیانی که میان کردستان و رژیم جمهوری اسلامی بوجود آورده است، به وضاحت بیشتری خواهد گریزد.

ولی در سوری که مکن آن عمل شود (یعنی ایشان قیلاز اینکه کردها سلاح را زمین نگذارند، طرح اصلاح شده و تصویب شده از جانب شورای انقلاب را اعلام کنند)، نیروهای راستین انقلابی و سبب درست کرد به بیخ خلل مسئله خلق سلاح را خواهد پذیرفت، در راه اجرای عملی آن پهلوی یاری خواهد کرد. احتمال جنگ برادر کسی ازین خواهد رفت، در مبارزه علیه ضد انقلاب، خلق کرد به دولت خواهد پیوست، میدان بر نیروهای ضد انقلابی، کرستان تنگ خواهد شد و ناسیانی میان خلق کرد و رژیم جمهوری اسلامی ایران بر پا میروند و هیچگاه قرار نخواهد گرفت. بنظر ما طرز برخورد آئی دلیس جمهور، نیروهای اسیل خلق کرد را، که بارها اعلام کرده اند که آماده اند به پشت سر امام علیه وشتان انقلاب قرار بگیرند، از خود خواهد راند و طرز برخوردی که با پیشنهاد کرد های، این نیروها را با صف حه نیروهای انقلابی ایران شده خواهد کرد.

آنچه در ۷۴ دیواره برخی تاج محتل دوطرف برخوردیای کردیه، واقعیت بر حور و جرای است که هر کسی واقع بین باشد، بدستی آنها به مردم، لذا ما از آئی دلیس جمهور جدا نشا می کنیم که در نظر خود بهیچ نظر کنند و آندای را در پیش بگیرند که خلق کرد را به پشت سر رژیم جمهوری اسلامی قرار میدهد. خطر برادر کسی را رفیع میبازد، راه ضد انقلاب را سه می کند و خلقهای رزنده ایران را در مست صا و دوستی و برادری و اتحاد علیه امپریالیسم، سرگردانی امپریالیسم امریکا جلوسمرد، بهت اهیت بسیار بزرگ مسئله، لازم جنبایی سرعاست بگویم که یک سیاستمدار مسئول باید حداقل با مقام خود رفتار کند. با مردم و با تاریخ نباید له کرد. روشی که شبا با اعلام طری که خردان میگوید آمده است و در جب دارد، بهیچانیه این صه خیر و برکت و صلح و سنا و برادری و اتحاد صیب خلقهایان کیده، چرا از این صل خوداری میورده دولت کوری ایران با اعلام این طرح با شنختن حق مسلم خلق کرد هیچیز کم نمیکند، هیچیز از صت نمیدهند، بلکه بر عکس پیشنهاد اکثریت خلق خلقهای ایران را برافراش پست می آورند.

بجای راه صواری که موجود است، چرا راه را بهیچ خلل میاندازید و گری را که با دغن باز میورده بهیچان حواله می کنید اگر از طری که میگوید آمده است، الحشایان ندارید، چرا آرا بصورت الحشایان نشا میورده؟ اگر نگران صحتی که پس از اعلام طرح کیده آرا نیشورده، چرا با نیروهای واقعی نماینده خلق کرد طرح را جدا جود مشورت و حک و اصلاح و توافق قرار نمیدهند؟

باید کسانی گمان میکنند که با این مشورت و توافق چیزی از اختیار دولت کم خواهد شد. اگر چنین صه صه در بیان باشد باید بگویم که این صه صحتیست که

آئی بند مردم دلیس جمهور، در ایات خود بهیچت سازوز جمهوری اسلامی ایران، به مسئله کردستان نیز اشاره کرد. خلاصه نظر دلیس جمهور این بود که: شورای انقلاب طرح پیشنهادی کردها را با اصلاحاتی تصویب کرده و این طرح اصلاح شده و تصویب شده اکنون در اختیار وی موجود است و قبل از آنکه ایشان این طرح را اعلام نمایند باید کردها سلاحهای خود را زمین بگذارند.

این طرز برخورد آئی دلیس جمهور بنظر ما اندرست

در ۸ صفحه امروز:

بمناسبت سالگرد قیام مردم آذربایجان به رهبری شیخ محمد خیابانی

خاطر شهید بزرگ، شیخ محمد خیابانی را گرامی می داریم!

ریشه های بحران در سازمان چریکهای فدائی

میزگرد تلویزیونی برای تبرئه آمریکا!

قطعه نامه های کنفرانس صلح دهلی درباره ایران و افغانستان

پرسش از مردم، رئیس جمهور، شورای انقلاب و دادستان کل

■ آیا اظهار نظرهای زیر در شان عضو شورای انقلاب و وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران است؟
■ آیا این اظهار نظرها بر قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران منطبق است؟
■ و آیا این سخنان درخور اعلام جرم علیه گوینده آن نیست؟

محکوم کردن کنفرانس اسلام آباد، تعیل حزب توده است... متأسفانه همه تون اعتقاد دارید بپایه های حزب توده... این یک حقه بازی سیاسی است که توسط حزب توده به تمام ارگانها تعیل شده است!

من روزی نامه مردم هم مرتب اعلام جرم می کنم و به وزارت خارجه فشار میدهم!

(لطیف زاده، «آزادگان»، ۱۳۵۹/۲/۵)
حزب توده و کمونیستهای امروزه و مسلمانان ما هم در روزی نامه هایشان مرا سازشکار لشاده می کنند... فکر غالب بر مغزین و نوکر مشول آن است که: هر کسی پا ما نیست، بر ما مست

«به روزنامه مردم نگاه کنید روزی نیست که علیه من مطلب ننویسند چرا؟ بدلیل اینکه توده ها خون روسی در گشایشان است، کلیولایی خوشنشان آواز روسی میخواند، اگر آنها را در خاوان بگذارم و خردشان بکنم و بعد با آب زرم فستقوشان بدهم، باز می بینی که روسی حرف می زنند. و روسی می کنند و خالق ارپه یانند، اینها اینطور یانند!»
(لطیف زاده، «آزادگان»، ۱۳۵۹/۲/۵)

برای مبارزه با امپریالیسم امریکا، دشمن اصلی مردم ایران، متحد شویم